

діето, туй е Гръцкій обичай, Диомедъ обича гърцытъ и азъ ги обичамъ, и ты Фулвіе ги обичашъ и сичкы ный обичамы гърцытъ, и туй, да го не казвамы на друго мѣсто, не е единчкія обичай, ный и другы много открадихмы отъ Гърцытъ. Най подирь вли е обичай, или не, азъ го осветявамъ, азъ царьтъ на паршество. Пый, подданико, пый!

Поетътъ, смиренномъдренно усмихнхтъ пое мирта и подирь пѣ-
волко аккорды на лирата възпѣ съ пріятель и сладостень гласъ.

ВЛИВАНІЕТО ПОДСТОРЕНО ЧРЕЗЪ АМУРЫТЬ. (а)

А.

Радостень и весель скача
Буень орлякъ отъ Амуры,
По мурава
Посрѣдь сѣчаста джбрава
Шумны като лѣтни буры,
И надварятъ са въ игры
Глупичкы! кръвьта имъ ври . . .

Но като непостоянны
Лудокръвны и немирны
Кой кого да закачи,
Съ рѣка сѣга
Сѣкій бѣга,
Ту са връща
И сърдито са намръща,
Обща са война скачи.

(Че защо, Лезвійке мила,
Доше тѣй да ти са види
Туй що нашыгъ уста
Ожждавать намѣста?
Е, любезна,
Любовьта не ли й небесна?
Нека нашыгъ сърца
Да са свѣрж жтъ съ два вѣнца).

(а) Идеята на тѣзи поезія ми вдхнхххх двѣ картины въ неаполитанскія Музей които представятъ орлякъ отъ Амуры бонто въз-
веждатъ на престолъ единъ шлемъ и една гълъбка. (Съчин.)